

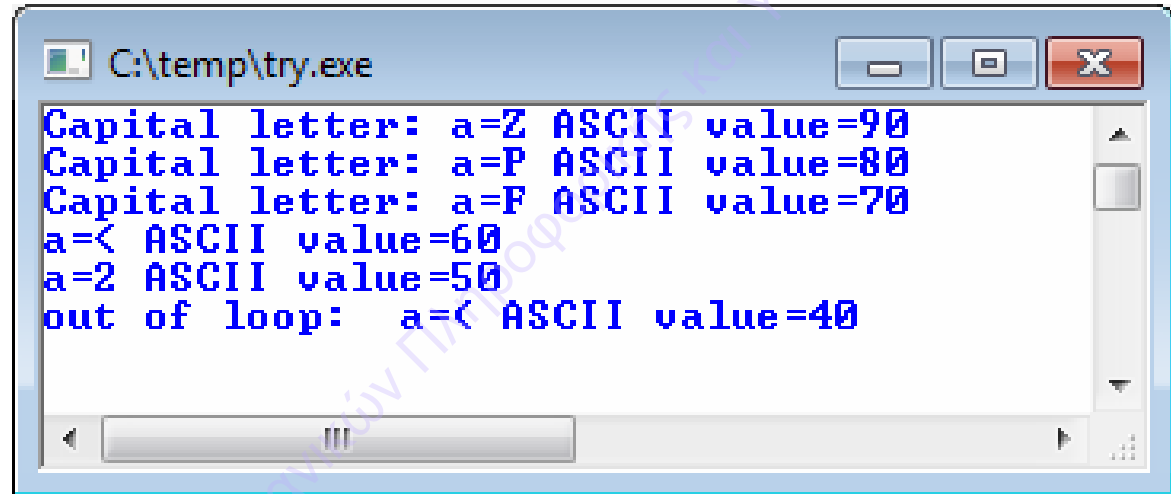
Άσκηση: Δίνονται οι παρακάτω δύο προτάσεις: **(α) while (++count<12) Π1** και **(β) while (count++<12) Π1**. Να περιγραφεί ο τρόπος με τον οποίο ο υπολογιστής τις εκτελεί, εντοπίζοντας τη διαφορά τους, εάν υπάρχει.

Λύση: Υπάρχει διαφορά μεταξύ των προτάσεων κι αυτή εντοπίζεται στον αριθμό επαναλήψεων. Η **(α)** χρησιμοποιεί την προθεματική σημειογραφία ενώ η **(β)** τη μεταθεματική. Στην **(α)** πρόταση αυξάνεται πρώτα η τιμή της **count** και η νέα τιμή της συγκρίνεται με το **12**, ενώ στη **(β)** πρώτα συγκρίνεται η τιμή της **count** με το **12** και στη συνέχεια αυξάνεται η τιμή της. Αυτό σημαίνει πως η πρόταση **Π1** θα εκτελεσθεί μία φορά παραπάνω στην περίπτωση **(β)**.

Παράδειγμα 2:

```
#include <stdio.h>
int main ()
{
    char a='Z';

    while(a>40)
    {
        if (a>'A')
        { printf("Capital letter:\t"); }
        printf( "a=%c ASCII value=%d\n",a,a );
        a=a-10;
    }
    printf( "out of loop: a=%c ASCII value=%d\n",a,a );
    return 0;
}
```



```
C:\temp\try.exe
Capital letter: a=Z ASCII value=90
Capital letter: a=P ASCII value=80
Capital letter: a=F ASCII value=70
a=< ASCII value=60
a=2 ASCII value=50
out of loop: a=< ASCII value=40
```

Παράδειγμα 3: Να γραφεί πρόγραμμα που να διαβάζει μία σειρά χαρακτήρων από την είσοδο, να μετρά τα κενά και να τυπώνει τον αριθμό τους.

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int num_spaces=0; char ch;
```

```
    printf( "Give a sentence\n" );
```

```
    ch=getchar();
```

```
    while (ch!='\n')
```

```
    {
```

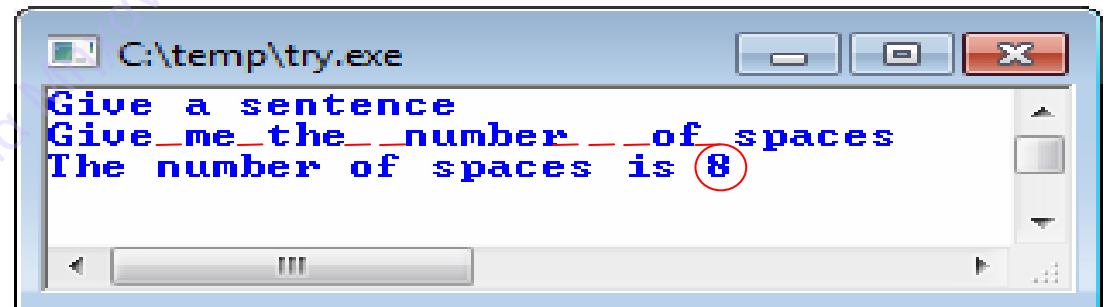
```
        if (ch == ' ') num_spaces++;
```

```
        ch=getchar();
```

```
    }
```

```
    printf("The number of spaces is %d\n",num_spaces);
```

```
    return 0; }
```


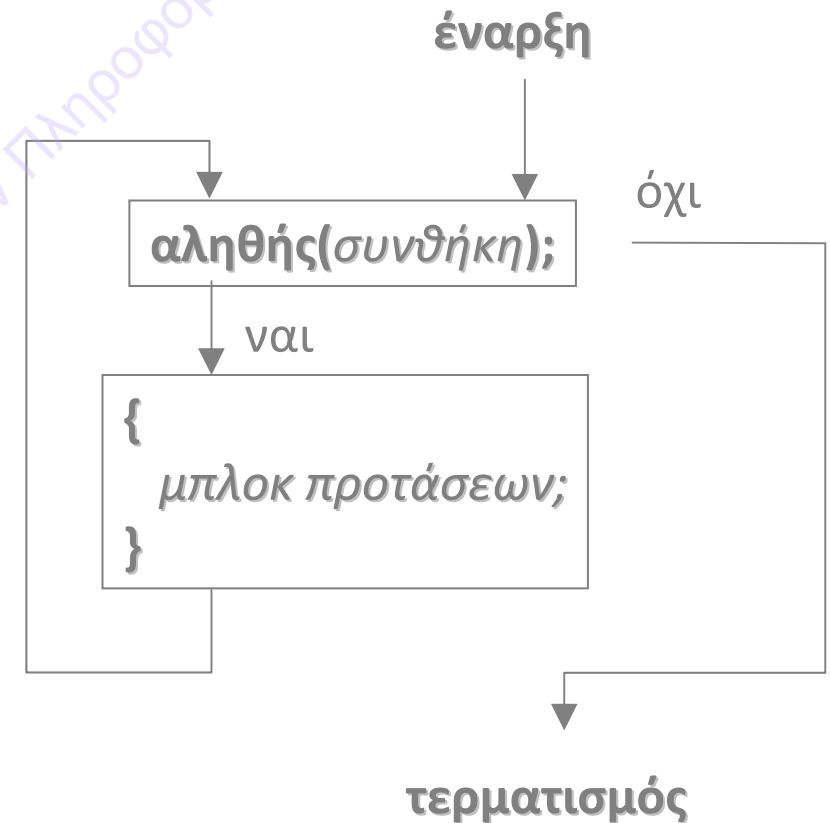
Παρατήρηση: Μία συμπαγής γραφή της ανάγνωσης χαρακτήρα και ελέγχου του περιεχομένου του – που χρησιμοποιείται ευρέως στη βιβλιογραφία – είναι η ενσωμάτωση της `getchar()` μέσα στη `while`. Μέσα στη συνθήκη ελέγχου πρώτα εκτελείται η πρόταση στα αριστερά και μετά ο έλεγχος. Σε αυτήν την περίπτωση προκύπτει ο ακόλουθος λειτουργικά ισοδύναμος κώδικας:

```
#include <stdio.h>
int main()
{
    int numSpaces=0;
    char ch;
    printf( "Give a sentence:\n" );
    while ( (ch=getchar()) != '\n' )
    {
        if (ch==' ') numSpaces++;
    }
    printf( "\n\nThe number of spaces is %d\n",numSpaces);

    return 0;
}
```

Βρόχος με συνθήκη εισόδου στη C, οδηγούμενος από μετρητή: **for**

```
for (αρχική; συνθήκη; μετρητής)  
{  
    προτάσεις;  
}
```


Βρόχος με συνθήκη εισόδου στη C, οδηγούμενος από μετρητή: *for*

Η λειτουργία της πρότασης επανάληψης *for* μπορεί να μορφοποιηθεί σε δομημένα Ελληνικά ως εξής:

Αρχικοποίησε τον μετρητή

Έλεγε τη συνθήκη

Εάν είναι αληθής

Εκτέλεσε τις προτάσεις

Ενημέρωσε τον μετρητή

Επάνελθε στον έλεγχο της συνθήκης

Αλλιώς ενημέρωσε τον μετρητή και σταμάτησε

Βρόχος με συνθήκη εισόδου στη C, οδηγούμενος από μετρητή: *for*

Ο βρόχος *for* στη γλώσσα C παρέχει μεγάλη ευελιξία καθώς οι εκφράσεις μέσα στις παρενθέσεις μπορούν να έχουν πολλές παραλλαγές:

- Μπορεί να χρησιμοποιηθεί ο τελεστής μείωσης για μέτρηση προς τα κάτω:

```
for (n=10; n>0; n- -) printf( "n=%d\n",n );
```

- Το βήμα καθορίζεται από τον χρήστη:

```
for (n=0; n<60; n=n+13) printf( "n=%d\n",n );
```

- Ο μετρητής μπορεί να αυξάνει κατά γεωμετρική πρόοδο:

```
for (n=2; n<60.0; n=1.2*n) printf("n=%f\n",n );
```

Βρόχος με συνθήκη εισόδου στη C, οδηγούμενος από μετρητή: *for*

- Χρησιμοποιώντας την ιδιότητα ότι κάθε χαρακτήρας του κώδικα ASCII έχει μία ακέραια τιμή, ο μετρητής μπορεί να είναι μεταβλητή χαρακτήρα. Το παρακάτω τμήμα κώδικα θα τυπώνει τους χαρακτήρες από το 'a' έως το 'z' μαζί με τον ASCII κωδικό τους:

```
for (n='a'; n<='z'; n++)  
    printf( "n=%c, the ASCII value is %d\n",n,n );
```

- Θα πρέπει να σημειωθεί ότι εάν το σώμα του βρόχου αποτελείται από μία πρόταση, δεν απαιτούνται {}. Ωστόσο προτείνεται η χρήση των αγκίστρων σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από τον αριθμό των προτάσεων που απαρτίζουν το σώμα του βρόχου.

Βρόχος με συνθήκη εισόδου στη C, οδηγούμενος από μετρητή: **for**

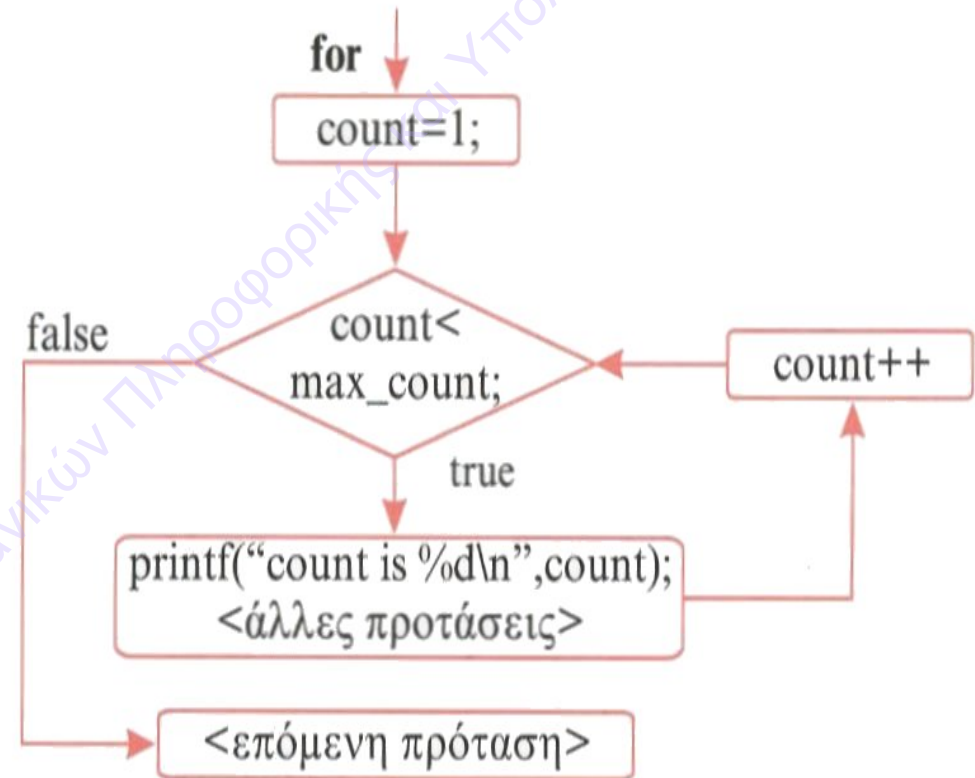
Στο πρότυπο C99 ο ο μετρητής μπορεί να δηλωθεί μέσα στη δήλωση της **for**. Ωστόσο απαιτείται ιδιαίτερη προσοχή γιατί μία τέτοια μεταβλητή δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί πουθενά αλλού παρά μόνο μέσα στο μπλοκ προτάσεων της **for**. Δηλαδή η ακόλουθη επαναληπτική πρόταση είναι σωστή:

```
for (int count=0; count<10; count++) printf(  
    "count=%d\n", count );
```

αλλά η μεταβλητή **count** δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί παρακάτω στο πρόγραμμα.

Παράδειγμα:

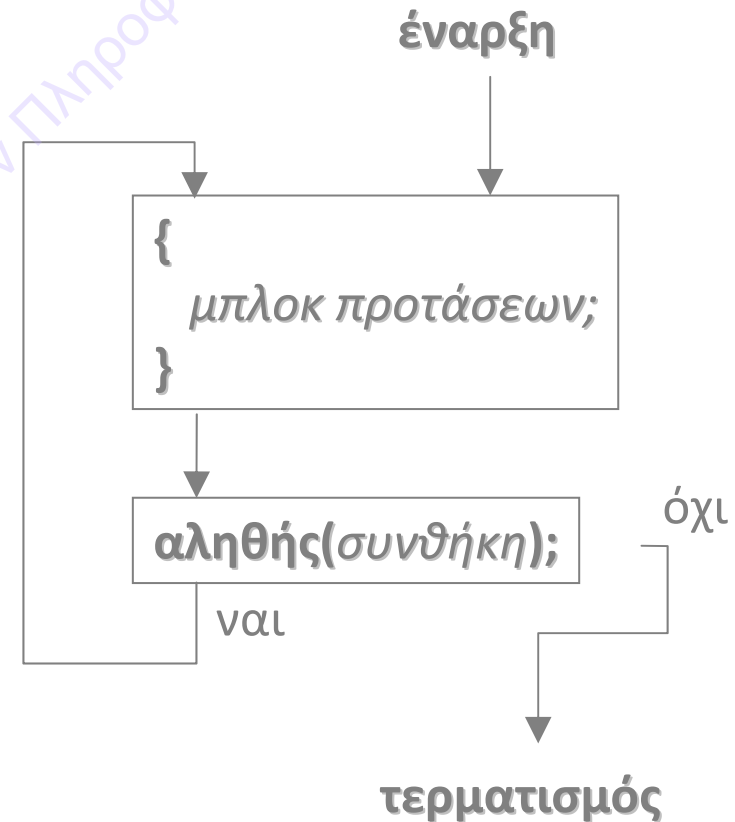
```
int count, max_count=30;  
for  
(count=1;count<max_count;count++)  
{  
    printf("count is %d\n",count);  
    <άλλες προτάσεις>;  
}  
<επόμενη πρόταση>;
```


Βρόχος με συνθήκη εξόδου στη C, οδηγούμενος από γεγονός/μετρητή: **do{}while()**

```
do  
{  
    προτάσεις στις οποίες αλλάζει η  
    συνθήκη;  
}  
while (συνθήκη);
```

*Εναλλακτικά η while μπορεί να
τοποθετηθεί αμέσως μετά το }*

Βρόχος με συνθήκη εξόδου στη C, οδηγούμενος από γεγονός/μετρητή: `do{}while()`

Η λειτουργία της πρότασης επανάληψης `do-while` μπορεί να μορφοποιηθεί σε δομημένα Ελληνικά ως εξής:

Εκτέλεσε τις προτάσεις

Έλεγε τη συνθήκη

Εάν είναι αληθής

Ξεκίνησε από την αρχή

Αλλιώς σταμάτησε

Παράδειγμα 1:

```
int count=30;
```

```
int limit=40;
```

```
do
```

```
{
```

```
    count++;
```

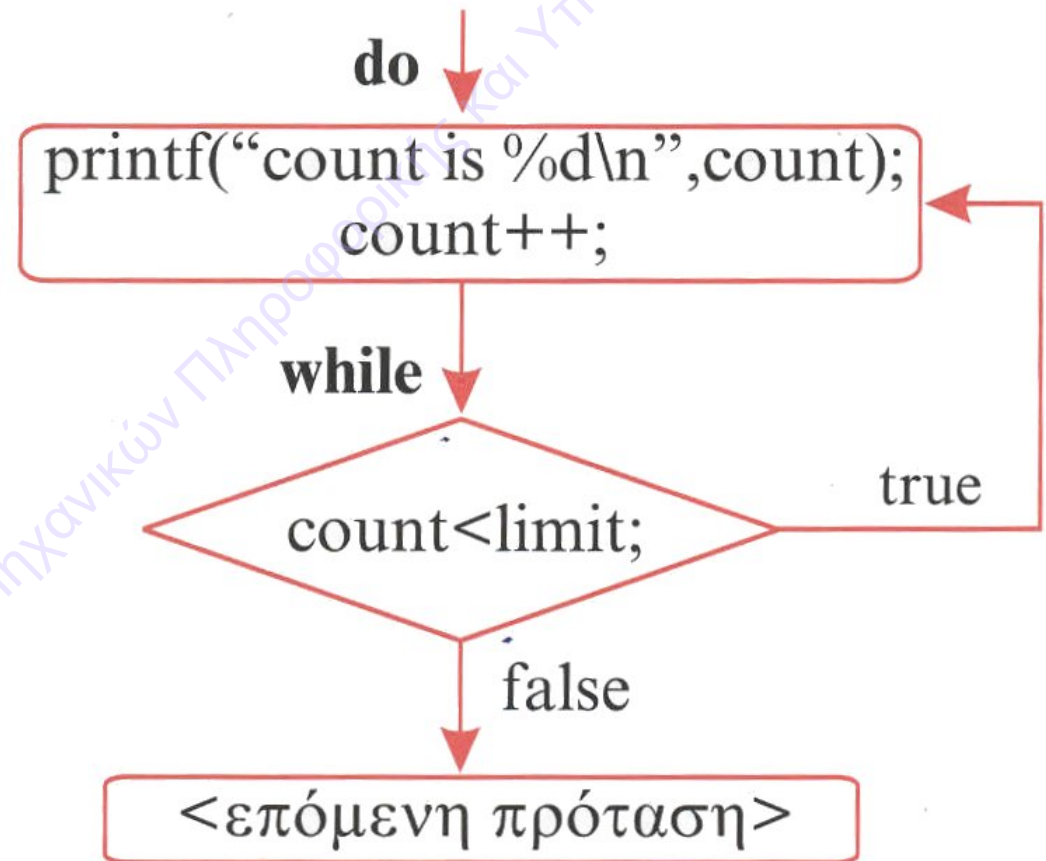
```
    printf("count is %d\n",count);
```

```
}
```

```
while (count<limit);
```

```
<επόμενη πρόταση>;
```

/*Το σώμα του βρόχου εκτελείται μία φορά, έστω κι αν αρχικά count>=limit.*/

Παράδειγμα 2:

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int iteration=0, count=516, limit=40;
```

```
    do {
```

```
        count++;
```

```
        iteration++;
```

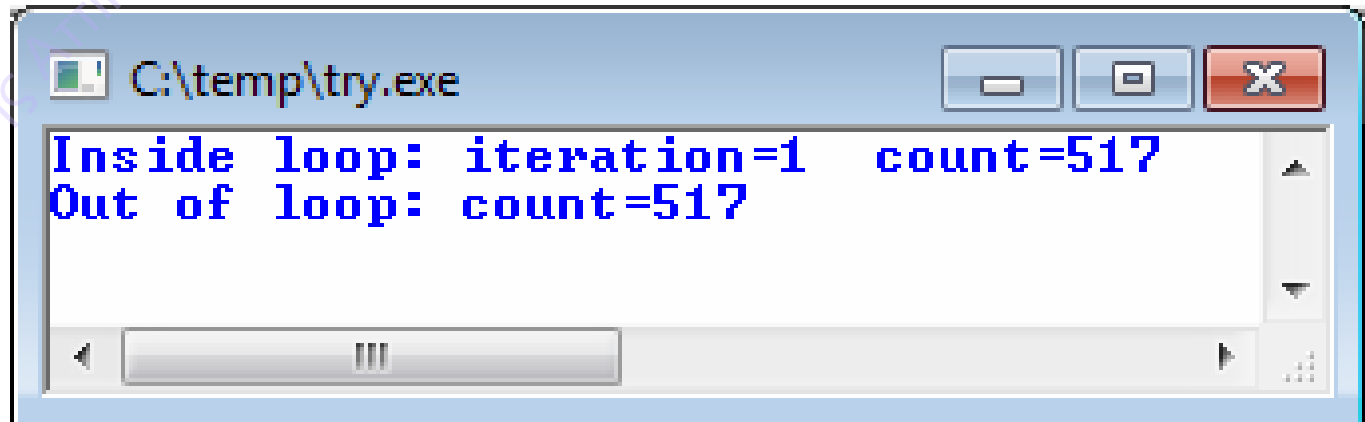
```
        printf("Inside loop: iteration=%d count=%d\n",iteration,count);
```

```
    } while (count<limit);
```

```
    printf("Out of loop: count=%d\n",count);
```

```
    return 0;
```

```
}
```


Ένθετοι βρόχοι (nested loops)

Φώλιασμα (nesting): Τοποθέτηση ενός βρόχου μέσα σε άλλον. Ο εσωτερικός βρόχος είναι μία πρόταση μέσα στον εξωτερικό.

```
printf("\n");  
for (i=0; i<4; i++)  
{  
    for (j=0; j<3; j++)  
    {  
        printf(" %d.%d ", i, j);  
    }  
    printf("\n");  
}
```

Αποτέλεσμα:

```
>  
0,0 0,1 0,2  
1,0 1,1 1,2  
2,0 2,1 2,2  
3,0 3,1 3,2  
>
```

Παράδειγμα 1: Στο πρόγραμμα που ακολουθεί δημιουργούνται ένθετοι βρόχοι, όπου χρησιμοποιούνται και τα τρία είδη προτάσεων επανάληψης:

```
#include <stdio.h>
```

```
int main() {
```

```
    int i,j;
```

```
    float x;
```

```
    for (i=0;i<=2;i++) {
```

```
        x=0.0;
```

```
        while( x<2) {
```

```
            printf( "\ni=%d x=%f",i,x );
```

```
            x++;
```

```
            do {
```

```
                printf( "\nGive an integer: " ); scanf( "%d",&j );
```

```
            } while (j<4);
```

```
        } // τέλος της while
```

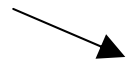
```
    } // τέλος της for
```

```
    return 0; } // τέλος της main
```

Εξωτερικός βρόχος

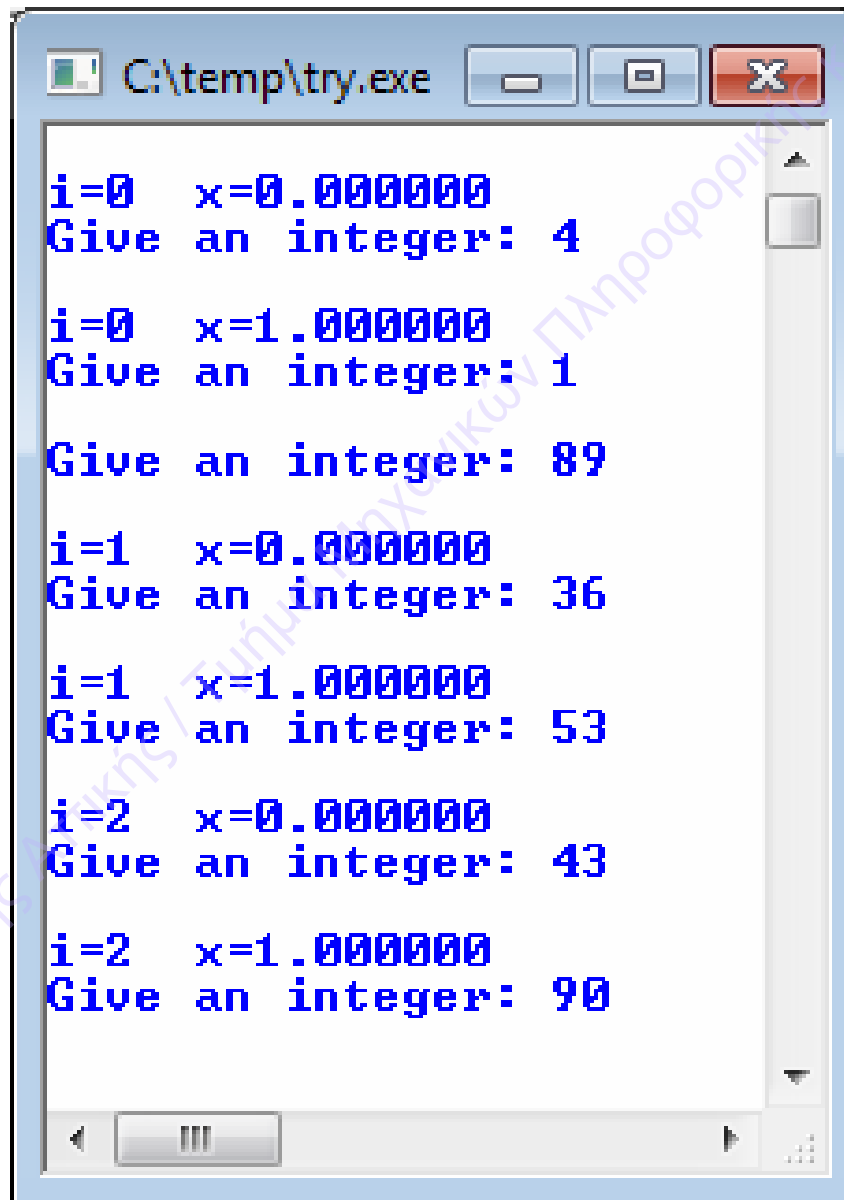
Πρώτο επίπεδο ένθεσης

Δεύτερο επίπεδο ένθεσης

Αποτελέσματα:


```
i=0  x=0.000000
Give an integer: 4

i=0  x=1.000000
Give an integer: 1

Give an integer: 89

i=1  x=0.000000
Give an integer: 36

i=1  x=1.000000
Give an integer: 53

i=2  x=0.000000
Give an integer: 43

i=2  x=1.000000
Give an integer: 90
```

Παράδειγμα 2: Να καταστρωθεί πρόγραμμα που θα δέχεται διαδοχικά **N** αριθμούς, κάθε φορά θα ζητά εκ νέου τον αριθμό εφόσον αυτός δεν υπάγεται σε συγκεκριμένο και δοθέν διάστημα **[A,B]**. Αρχικά ο χρήστης θα δίνει έναν ακέραιο για εκθέτη δύναμης. Το πρόγραμμα θα υψώνει κάθε φορά το δοθέντα αριθμό στη δοθείσα δύναμη και θα τυπώνει το αποτέλεσμα.

```
#include <stdio.h>
```

```
#include <math.h>
```

```
#define N 3
```

```
#define A -2
```

```
#define B 6
```

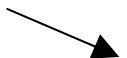
```
#define MY_ZERO 1E-6
```

```
int main() {
```

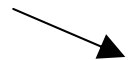
```
    int i,j,pow_coef;
```

```
    float x,y;
```

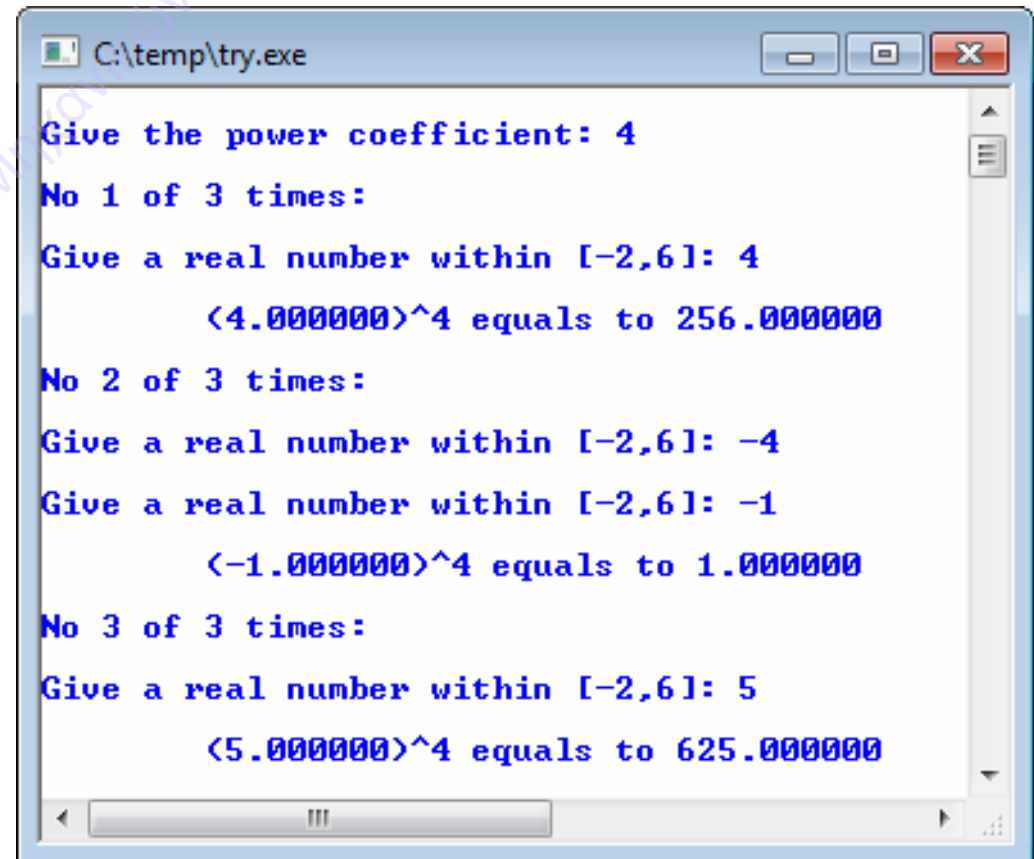
```
    printf("\nGive the power coefficient: "); scanf("%d",&pow_coef);
```



```
for (i=0;i<N;i++) {  
    printf("\nNo %d of %d times:\n",i+1,N);  
    do {  
        printf("\nGive a real number within [%d,%d]: ",A,B);  
        scanf("%f",&x);  
    } while ((x<A) || (x>B));  
    if (pow_coef == 0) y=1.0;  
    else if (fabs(x)<MY_ZERO) {  
        if (pow_coef>0) y=0.0;  
        else {  
            printf("\n\nERROR!! The result can't be defined\n\n");    getch();  
            break;  
        }  
    }  
    // end of internal ELSE-IF  
    else {  
        y=x;
```



```
for (j=1;j<=(abs(pow_coef)-1);j++) {  
    y=y*x;  
}  
if (pow_coef<0) y=1/y;  
} // end of external ELSE-IF  
printf("\n\t(%f)^%d equals to %f\n",x,pow_coef,y);  
} // end of FOR(i)  
return 0;  
}
```



```
C:\temp\try.exe  
Give the power coefficient: 4  
No 1 of 3 times:  
Give a real number within [-2,6]: 4  
      (4.000000)^4 equals to 256.000000  
No 2 of 3 times:  
Give a real number within [-2,6]: -4  
Give a real number within [-2,6]: -1  
      (-1.000000)^4 equals to 1.000000  
No 3 of 3 times:  
Give a real number within [-2,6]: 5  
      (5.000000)^4 equals to 625.000000
```

**Υλοποίηση του προηγούμενου παραδείγματος
με ανάγνωση όλων των παραμέτρων κατά τον χρόνο εκτέλεσης**

fully_parameterized_various_nested_loops.c